

Via fora!

written by Ferran Planell | 8 de setembre de 2023

Qui dia passa any empeny, diu el savi refranyer popular. I empenyent, empenyent, giravolten els fulls del calendari, per acabar trobant-nos cada dotze mesos en el mateix lloc –estacionalment parlant. De les quatre estacions que té l'any i a les quals Vivaldi va posar música dedicant-hi un concert a cadascuna, ara ens trobem a l'estiu. Ell va descriure la més calorosa en el segon dels seus quatre concerts i el va acabar amb un tercer i darrer moviment tempestuós, alhora que sublim. Tots tenim al cap aquells finals de vacances de rebequeta i passats per aigua. Aquelles ganes de deixar la calor sufocant enrere i abraçar els ocres que ens ofereix el nou canvi d'estació.

En aquest país petit, dotze dies mal comptats abans de l'equinocci de tardor, celebrem la nostra Diada Nacional. Ho fem des del 1886, tot recordant la darrera defensa de Barcelona l'11 de setembre de 1714 durant la guerra de Successió Espanyola, i que en perdre, tot sigui dit, va comportar l'abolició de les institucions i llibertats civils catalanes.

De llavors ençà ha plogut molt i Catalunya les ha vistes de tots els colors. Hi ha hagut èpoques més convulses i altres més tranquil·les. Durant llargs períodes se'ns va prohibir aquesta commemoració a generacions senceres de catalans. Però, la determinació d'un poble a celebrar la seva Diada va comportar que es continués duent a terme en la clandestinitat. Persecucions, detencions, empresonaments, ferits i fins i tot morts, és el resultat negatiu dels anys més foscos. Així i tot, la perseverança ens ha dut al moment actual, quan any rere any la celebrem massivament. Manifestant-nos, sí. Reivindicant-nos. I ben segur que políticament no n'hem sabut prou, perquè encara ens cal continuar-ho fent. Aquest any també. No val a dir que estem cansats. Emprenyats, sí i molt;

però cansats no. Cada dia ens cansem i l'endemà tornem a treballar. De veritat defallirem en la lluita cap a la llibertat, perquè estem cansats? Aquest 11 de setembre, tothom al carrer un cop més i els que faci falta. Aquí no parlem de votar a ningú, sinó de demostrar que hi continuem estant, que encara volem la independència i que continuarem lluitant per assolir-la.

Tot fa preveure que tindrem un final d'estiu tempestuós com el tercer moviment del segon concert de Vivaldi. I no m'hi estic referint en termes meteorològics. Fem que amb el lema "Via fora!" sigui també sublim.